

РЕШЕНИЕ

№ 78

гр. Габрово, 30.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ГАБРОВО, НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Павел Неделчев

Членове: Благовеста Костова
                  Пламен Попов

при участието на секретаря Ваня Ил. Николова
в присъствието на прокурора П. П. Д.
като разглежда докладваното от Благовеста Костова Въззивно
административно наказателно дело № 20234200600280 по описа за 2023
година

С Решение № 29 от 28.06.2023г., постановено по АНД № 85 по описа за 2023г. на СевлиеВСки районен съд, обвиняемата В. М. Д. от с.Д., общ.Севлиево е призната за виновен в това, че на

13.09.2019 година в гр. Валядолид, Кралство Испания, пред служител на Териториално поделение № 47 „CAISS 2 във Валядолид“ на Национален осигурителен институт на Кралство Испания, съзнателно се е ползвала от неистински официален документ – Удостоверение, Образец УП – 3, № 164/05.03.2003 година, удостоверяващ осигурителен стаж и доход, за периода от 08.01.1993 година до 20.12.1996 година, на който е придаден вид, че е издаден от ръководителя на *** гр.С., на длъжност „Чистач“, който да бъде включен в производство по заверяване на осигурителен период, като за самото съставяне на удостоверението от нея не може да се търси наказателна отговорност, като за извършеното престъпление по чл. 316, предложение 1 – во, във връзка с чл. 308, ал. 1, предложение 1 – во от НК съдът е освободил обвиняемата Д. от наказателна отговорност, на осн. чл.78а ал.1 от НК и е наложил административно наказание глоба в размер на 1000.00 лева.

На обвиняемата са възложени направените по делото разноси.

Решението е обжалвано от адв.М. Д. в качеството и на служебен

защитник на обвиняемата, като неправилно, необосновано и постановено в нарушение на закона. Защитникът счита, че престъплението за което е предадена на съд обвиняемата не е доказано както от обективна, така и от субективна страна. Счита, че е налице хипотезата на чл.14, ал.1 от НК и чл.9, ал.2 от НК. Прави се искане обжалваното решение да бъде отменено и обвиняемата да бъде оправдана.

Обвиняемата редовно призована не се явява пред настоящата инстанция за да изрази лично становището си по обжалваното решение. Същата не се явява и при разглеждане на делото от РС- Севлиево.

Адв.Д. поддържа депозираната жалба по изложените в нея съображения. Заявява, че поддържа връзка с обвиняемата, която е запозната с развитието на делото и с депозираната жалба.

Прокурорът намира обжалвания съдебен акт за правилен и обоснован и моли същия да бъде потвърден.

Габровски окръжен съд, след като обсъди доводите в жалбата и в съответствие с чл.314 НПК провери изцяло правилността на атакувания съдебен акт, констатира следното:

Първоинстанционния съдебен акт е постановен при изяснена фактическа обстановка, която по категоричен начин се установява от обясненията на обвиняемата дадени на досъдебното производство, показанията на разпитаните свидетели и приобщените по делото писмени доказателства.

Всички доказателства са обстойно обсъдени в мотивите на първоинстанционния съдебен акт и при преценката на същите доказателства, въззивният съд не намери основания за промяна във фактическата обстановка по делото. Настоящият съдебен състав изцяло споделя установената от РС-Севлиево фактическа обстановка, а именно:

Обвиняемата В. Д. е с постоянен адрес в с. Д., общ. Севлиево, ул. „***“, което предполага местна компетентност на РС-Севлиево за разглеждане на делото.

От години Д. живеела и работела в Кралство Испания, провинция Валядолид. През 2019г. обвиняемата решила да провери какъв общ осигурителен стаж имала в Испания и България, с оглед преценка на възможностите да получава помощ за безработица и пенсия. На 27.07.2019г. пристигнала в Република България и започнала да събира документи за осигурителния си стаж. Успяла да събере документи удостоверяващи трудовия и стаж в страната от 01.02.1973г. до 11.12.1991 г. Разбрала, че не и достигат около четири години трудов стаж, за да се пенсионира и решила да се сдобие с документ, удостоверяващ наличието на такъв стаж. На неустановена дата през 2019г., чрез неустановен таксиметров шофьор, обвиняемата се свързала с неустановено по делото лице на което дала сумата от 1200 лева, за да „закупи“ недостигащия трудов стаж. На неустановена дата това лице предало на обвиняемата неистински официален документ - Удостоверение Образец УП-3, №164/05.03.2003г., удостоверяващ

осигурителен стаж и доход, за периода от 08.01.1993г. до 20.12.1996г., в *** гр. С., според който документ същата била работила в дружеството като чистачка /л.279/. Документът представлява оригинална типографска бланка, отпечатан от двете страни, с подписи в долната част на три лица: изготвил, гл. счетоводител и ръководител и върху подписа на ръководител поставен мокър печат с надпис „***“. След събиране на всички документи за трудов стаж, на 16.08.2019г. обвиняемата напуснала страната.

На 13.09.2019г. Д. посетила Териториално поделение № 47 „CAISS 2 във Валядолид“ на Национален осигурителен институт на Кралство Испания, където лично подала Искане за заверяване на осигурителни периоди, касаещи Кралство Испания и Република България. Към искането обвиняемата представила изискващите се документи, доказващи осигурителните периоди в Република България, като единият от тези документи бил и Удостоверение Образец УПЗ, № 164/05.03.2003г., издаден от ***, гр. С., удостоверяващ обстоятелството, че за периода от 08.01 1993г. до 20.12.1996г. — 3 години, 11 месеца и 12 дни обвиняемата е работила като чистачка.

Д. представила горепосочения документ, въпреки че знаела, че в посочения период не е работила като чистачка в „***“ гр. С.

Документите, касаещи осигурителните периоди в България, били изпратени за проверка и потвърждаване на отразените данни на ЦУ на НОИ, Дирекция „ЕРМД“, откъдето били препратени на ТП на НОИ, гр. Габрово, предвид това, че постоянния адрес на Д. бил в с. Д., общ. Севлиево. След извършена проверка от ТП на НОИ - гр. Габрово, се установило, че обвиняемата не е работила и нямала трудов стаж в *** гр. С. в периода от 08.01 1993г. до 20.12.1996г. Териториално поделение № 47 „CAISS 2 във Валядолид“ на Национален осигурителен институт на Кралство Испания било уведомено, че декларираният от Д. осигурителен стаж е бил реално положен от нея в България, с изключение на периода от 08.01.1993г. до 20.12.1996г. в *** гр. С., на длъжност чистачка, поради което същият не може да бъде зачетен.

На досъдебното производство е назначена а съдебно-почеркова експертиза от заключението на която се установява, че почеркът с който е попълнено Удостоверение Образец УП-3, № 164/05.03.2003 г., удостоверяващо осигурителен стаж и доход, за периода от 08.01.1993г. до 20.12.1996г., в *** С., не е на обвиняемата, както и не е на свидетелите Т.Д., Ц.К. и М.И.и, че подписите, положени в долния край на удостоверението, също не са изпълнени от тях.

В обясненията си обвиняемата не оспорва, че не е имала изискващия се стаж за пенсиониране и признава, че си е закупила документи за трудов стаж от непознат за нея таксиметров шофьор за сумата от 1200 лева. Признава, знаела, че шофьорът щял да уреди нещата, все едно си е купила трудов стаж. Прочела закупените документи и видяла, че в тях е вписано, че има трудов стаж в *** гр.С.. Категорично отрича тя да е изготвила неистинските

документи.

Пред първоинстанционния съд, защитника на обвиняемата е навел всички доводи и възражения наведени и пред настоящата инстанция. Решаващият съд изключително задълбочено и професионално е отговорил на тези възражения, като е изложил подробни мотиви за всяко от тях. Настоящият съдебен състав изцяло споделя доводите на РС-Севлиево, като не счита за нужно да ги преповтаря.

Безспорно е, че обвиняемата никога не е работила в *** С. и няма как да се снабди законно с удостоверение за трудов стаж от това дружество. В подкрепа на този извод са показанията на свидетели Т.Д. - председател на *** - С. за периода 1989 - 2003 г.; Ц.К. - главен счетоводител в *** - С. за периода 1990 - 2002г. и М.И. - личен състав в *** - С. за периода 1985 - 2015г. И тримата свидетели са посочили, че обвиняемата не е работила въобще в *** гр. С., през периода 1993 - 1996г., както и тези на съпруга на обвиняемата Д.Д.. От субективна страна подсъдимата е знаела, че инкриминираното удостоверение е неистинско и въпреки това съзнателно се е възползвала от него като го е подала пред Националния осигурителен институт на Кралство Испания, за да удостовери несъществуващ трудов стаж в *** С.. Деянието по чл.316 пр.1-во във вр. с чл.318, ал.1 пр.1-во от НК е осъществено от В. Д. при пряк умисъл. РС-Севлиево е изложил подробни и задълбочени доводи в тази насока, същите са изчерпателни и не са налице допълнителни доводи в подкрепа на мотивите на решаващия съд.

Не са налице сочените от защитата процесуални нарушения на досъдебното производство. РС- Севлиево и по отношение на тях е изложил логични и законосъобразни мотиви, като правилно е констатирал, че разследващите органи стриктно са спазили разпоредбата на чл.221 от НПК и не са ограничили или нарушили правата на Д. при привличането и като обвиняема.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема за правилно и законосъобразно решението на първоинстанционния съд да признае обвиняемата за виновна в това да е осъществил както от обективна така и от субективна страна състава на престъплението по чл.316 пр.1-во във вр. с чл.318, ал.1 пр.1-во от НК и на основание чл.78а от НК да я освободи от наказателна отговорност, като и наложил административно наказание глоба.

За извършеното престъпление законът предвижда наказание до две години лишаване от свобода, пробация или глоба. Обвиняемата не е осъждана за престъпление от общ характер и не е освобождавана от наказателна отговорност по реда на чл.78а от НК и от деянието и не са причинени имуществени вреди. Налични са предпоставки на чл.78а от НК за освобождаване на Д. от наказателна отговорност и налагане на административно наказание.

Въззивният съд счита за несъстоятелно искането на защитата за приложение на чл.9, ал.2 от НПК. В конкретния случай деянието на Д. не е

малозначително и обществената му опасност не е явно незначителна. Обвиняемата си е позволила в една чужда държава да се ползва от неистински частен документ, като е смятала, че Националният осигурителен институт на Кралство Испания няма да извърши проверка на представените документи и по този начин е демонстрирала незачитане както на законите на нашата страна, така и на законовите норми на държавата, която и е предоставила възможност да живее и да работи. Коректно са отчетени смекчаващите вината обстоятелства и са правилни са изводите на решаващия съд, че е налице превес на същите. Наложената глоба, макар и в минимален размер ще постигне целите на личната и генерална превенция.

При извършената служебна проверка на обжалваното решение, на основание чл.314 от НПК, въззивният съд не установи при постановяването му да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до неговото отменяване.

Водим от гореизложеното и на основание чл.337 ал.1 т.1 от НПК съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло РЕШЕНИЕ № 29 от 28.06.2023г., постановено по АНД № 85 по описа за 2023г. на Районен съд-Севлиево.

Решението не подлежи на касационно обжалване или протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____